

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

ÎNTREBARE PARLAMENTARĂ

Către: **Domnul Bogdan-Gruia Ivan, ministrul Energiei**

De la: **Domnul Silviu-Titus PĂUNESCU, Deputat AUR, circumscripția electorală nr.14, Constanța**

Subiectul întrebării: Eliminarea plafonării prețurilor la gaze naturale și garanțiile oferite pentru stabilitatea prețurilor după 31 martie 2026

Domnule ministru,

Politicile publice din domeniul energiei au produs, în ultimii ani, unele dintre cele mai grave efecte asupra nivelului de trai al populației și asupra încrederii cetățenilor în capacitatea statului de a-i proteja în fața șocurilor economice. Liberalizarea pieței energiei electrice, promovată la momentul respectiv ca o reformă necesară și benefică, a demonstrat exact contrariul: creșteri abrupte ale facturilor, lipsă de predictibilitate, intervenții întârziate ale statului și o vulnerabilizare accentuată a gospodăriilor și a mediului economic, iar promisiunile de stabilitate și funcționare corectă a pieței nu s-au confirmat și costurile au fost suportate aproape exclusiv de consumatori.

În acest context, anunțul Guvernului privind eliminarea plafonării prețurilor la gaze naturale începând cu data de 31 martie 2026 nu poate fi tratat

ca o simplă ajustare tehnică, ci ca o decizie cu potențial major de impact social și economic. Declarațiile potrivit cărora „nu vor exista creșteri de preț” sau că piața ar fi suficient de matură pentru a absorbi liberalizarea repetă, aproape identic, argumentele utilizate înaintea liberalizării pieței energiei electrice, argumente care s-au dovedit eronate în practică.

Consider că această paralelă este inevitabilă și necesară, deoarece experiența recentă a arătat că lipsa unor mecanisme ferme de protecție și a unor garanții verificabile conduce la transferarea riscurilor exclusiv asupra cetățenilor. Într-un climat în care costurile vieții sunt deja ridicate, iar puterea de cumpărare este sub presiune, eliminarea plafonării la gaze riscă să repete un scenariu cunoscut: facturi mai mari, intervenții tardive și un nou val de nemulțumire socială.

Din punctul meu de vedere, domnule ministru, statul nu își poate permite să experimenteze, din nou, pe seama populației, invocând optimismul pieței sau asigurări verbale și tocmai de aceea, este esențial ca Guvernul să explice nu doar intenția de liberalizare, ci și garanțiile reale, juridice și economice, care să demonstreze că eliminarea plafonării la gaze nu va reproduce eșecul liberalizării energiei electrice.

Prin urmare, vă rog să îmi comunicați următoarele:

1. Care sunt analizele de impact economic și social realizate de Guvern înainte de decizia de a elimina plafonarea prețurilor la gaze naturale după 31 martie 2026, inclusiv scenarii privind evoluția prețurilor în lipsa acestui mecanism de protecție?
2. Ce mecanisme precise intenționează să instituie Guvernul pentru a preveni creșteri necontrolate ale prețurilor la gaze, în condițiile în care plafonarea urmează să fie eliminată, și ce garanții există că aceste mecanisme vor fi funcționale în timp util?
3. Pe ce date concrete se bazează afirmația Guvernului potrivit căreia există, în prezent, oferte de gaze naturale la niveluri egale sau sub prețul plafonat și cum se asigură menținerea acestor condiții după liberalizarea completă a pieței?

4. De ce a fost aleasă data de 31 martie 2026 pentru eliminarea plafonării ci nu o formulă mai prudentă, care să mențină un mecanism de protecție adaptat consumatorilor vulnerabili și firmelor cu consum ridicat?
5. Ce consultări au avut loc cu organizațiile de consumatori, autoritățile locale și actorii economici afectați, astfel încât decizia să reflecte realitățile din teren și nu doar estimări teoretice?
6. Ce măsuri este pregătit Guvernul să adopte în situația în care, contrar declarațiilor actuale, prețurile la gaze vor crește semnificativ după eliminarea plafonării?

Solicit răspuns scris.

Cu mulțumiri,

Silviu-Titus PĂUNESCU, Deputat AUR, circumscripția electorală nr.14, Constanța